Nro 41.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 21. MAJA 1802. ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 9. Maia.

Od armii Generał Major Graf Szuwałow otrzymał pozwolenie jechać do cudzych kraiów dla pozyskania zdrowia. Półkownik Potapow naznaczony kommendantem Staroskolskiego regimentu muszkietyerów na mieyscu Podpółkownika Salkowa. Major De Gervais umieszczony w Witebskim regimencie garnizonowym. Od armii Generał Lieutenant Rat na własną prośbę uwalnia się od służby z mundurem; jakoteż Leibgwardyi konney Porucznik Graf Platter. Szef Pawłowskiego regimentu grenadyerów Generał Major Talizin za nieprzystoyne postępowanie oddalony od służby. Wice Admirał Karcow będzie Dyrektorem morskiego korpusu kadetów. Półkownik Schiller został kommendantem Fridrichshamskiego regimentu garnizonowego. Zmarły Czarnomorskiey flotty artyllieryi Kapitan Porucznik Bagreiew wymazuie się z rang listy. Półkownik Niebolsin będzie kommendantem Troieckiego regimentu muszkietyerow; Półkownik Baron Holk Dunamundzkiego batalionu garnizonowego. — IMPERATOROWA JMOSC orderem S. Katarzyny mnieyszego krzyża zaszczycić raczyła Przełożonę zgromadzenia Szlachetnych Panienek Adlerberg. — Po przeyrzeniu spraw dawnieyszych kryminalnych. J. I. Mość 13 osobom swobodę, rangę straconą, i uwolnienie od roboty darować raczył.

z Wiednia 28. Maja.

Cesarz Jmć wspaniały wiazd odprawił do Presburga w assystencyi licznego woyska, witany od zgromadzonych Stanów Królestwa Węgierskiego, które iuż rozpoczęły swoie obrady. — Z Constantinopola do Belgradu przyszedł roskaz, ażeby Jańczarowie nie tylko pieniądze Sułtańskie, jakie znaydować się mogły u zamordowanego Baszy, ale też własny jego maiątek dawno roztrwoniony, urzędnikom od Porty zesłanym wydali. Z drugiey strony mieszkańcom Bośnii surowie zalecono pod karą śmierci, ażeby z buntownikami Belgradzkiemi nic spólnego nie mieli; handel nawet i wszelkie obcowanie są zabronione. Rzecz ciekawa, jak te roskazy od rokoszanów będą przyięte. Nie można się spodziewać żadney powolności z ich strony, uważaiąc jakim sposobem rzeczy idą w Belgradzie. Lud zbroyny, co u Turków rzadka, ćwiczy się nie ustannie w manewrach woyskowych na lądzie i Dunaiu, gdzie maią wiele statków; strzelanie z armat i ręczney broni nie ustanne.

z Londynu 21. Maia.

D. 7. Nichols w Izbie niższey radził złożyć Królowi Jmci podziękowanie, że Pitta z Ministerium oddalił. Głównym zamiarem woyny, którą podnieśliśmy r. 1793. przeciwko Francuzom, było wydarcie Niderlandu, ochrona Hollandyi. Wszystko posiadł nieprzyiaciel. Pokóy W. Brytańnią od ruiny zachował; ale nie jest dziełem Pitta, który zawsze doradzał woynę nieśmiertelną. — Według niego Anglicy powinnismy wytępić u Francuzów rewolucyine zasady; co bydź miało rzeczą nieskończenie łatwą, poniewaź nie miał pieniędzy i chleba nieprzyiaciel. Rachunek fałszywy długi nasze pomnożył blisko 300. millionami FS. Pitta polityka była tak ciemną, żeśmy nie wiedzieli prawodawcy narodu, czyli woiuiemy dla przywrócenia na tron Burbonów, albo też dla rozszarpania kraiu Francuzkiego. Postrzegłszy Monarcha Pruski, że podział RPtey z Austryą układamy, odstąpił koalicyi; taż sama naybardziey przyczyna oziemblemi uczyniła walecznych emigrantów; widzieli z pogorszeniem, jakośmy Valenciennes i Tu.. on na imie i ... Króla przyimować nie chcieli. — Podobne zarzuty w dłuższych mowach czynili: Erskine i Grey, przydaiąc, że r. 1800. Pitt odrzucił ugodę przez Konsula podaną; na tenczas Austryacy we Włoszech panuiąc mogli zyskownieysze warunki otrzymać; posiłków im nie daliśmy przed bitwą w Marengo przegraną, Egiptskiey wyprawy skutek pomyślny, błędom nieprzyiaciela przypiszmy; nie ratowana Portugallia, zaczepki z Mocarstwami oboiętnemi mniey potrzebne; nieszczęśliwa do Hollandyi wyprawa X. d' York, wszystko wyliczyła Oppozycya. Koniec sporów rozwiązuie większość głosów 222. przeciw 52. temi słowy: Taka jest opinia izby niższey, że stateczność, mądrość Ministrów, waleczność flotty i armii, utrzymały chwałę narodu Angielskiego, rozszerzyły handel, zachowały Konstytucyą od nieprzyiacioł obcych i domowych.

Po tryumfie Parlamentowym nastąpił wkrótce drugi innego rodzaiu; otworzyły się subskrypcye na wystawienie posągów Pittowi; wkrótce widzieć możemy ubóstwionego człowieka podczas woyny okrzykniono w narodzie, któremu pospólstwo nie raz nayzelżywszą sromotę wyrządzało. Rozumieią nawet niektórzy, że do Ministerium powróci. — Papiery nasze zpadać poczęły. Ledwie narod ucieszył się z przywróconego pokoiu, polityc iuż go trwożą, stawiąc sto przeciw jednemu, że woyna za rok wybuchnie nowa. — Wiadomości przychodzące z Jamaiki zawsze są przeciwne i niepomyślne Francuzom. Woyna w S. Domingo nie zakończona, Leclerc zaczepną przemienił w odporną; Tousaint następuie. W Cayes Murzyn Rigaud dawny jego przeciwnik, zgromadza wiele tysięcy ziomków i uzbraia na odsiecz Republikantom; podobnym sposobem szczęśliwy Maurepas na czele 5. tysięcy swoiego ludu, z któremi poddał się niedawno; broń podnosi na buntowników upartych. Synowie Wodza Tousaint znayduią się w obozie Francuzkim. Amerykanie 800. tys. FS. stracili w pożarze miasta Cap; maytków ich oskarżaią Francuzi, że Murzynom pomagali podpalać i rabować. Zagęszczone choroby zmnieyszaią codziennie liczbę żołnierza. Trudno pogodzić te powieści nasze z urzędowém doniesieniem Konsula Buonaparte do prawodawców gdzie mówi, że Tousaint bez twierdz, pieniędzy, żołnierza, kryie się w górach od strzelców Francuzkich ścigany.

Armii wschodniey Officyerowie złożyli piepieniądze dla przewiezienia do stolicy obeliska Cleopatry, który potomkom przypominać będzie zwycięztwo przodków i chwałę. — Xiąże d' York

włożył proiekt, wiele żołnierza podczas pokoiu trzymać mamy; trzecie bataliony regimentów zwija zupełnie; drugie w znaczney części regimentów liczba 92; przy Feld Marszałku 7 Generałów w Anglii, 2. w Szkocyi; w Irlandyi nie będzie żołnierza nad 25. tyś. Angielskiey piechoty 32. tyś. jazdy 7. tys. tyleż w Indyi zachodniey; woyska kompanii Wschodnio Indyiskiey nie należą do rachunku. — Nie Generał Berthier, lecz Beurnonville albo Semonville tu na poselstwo z Paryża spodziewany. — Parlament postanowił do końca Czerwca dawać pieniądze na 88. tyś. maytkow, 30. okrętów liniowych, 188 tyś. żołnierza lądowego; na tenczas woysko zwijać zaczniemy. Nadgradzaiąc zasługę Król Jmć 16. Generałów Lieutenantów wyniosł do stopnia Generałów, 21. Generał Majorów zostało Generał Lieutenantami; 27. Półkowników Generał Majorami, 50. Podpółkowników Półkownikami, 72. Majorów Podpółkownikami, 68. Kapitanów Maiorami.

Od brzegów Dunaiu 4. Maia.

D. 24. Kwietnia 16. półbrygada Francuzka w Friburgu stolicy kraiu Brisgau stoiąca uroczyście święciła pamiątkę przywróconey czci Boskiey narodowi swoiemu. Ten dzień doroczny był owego, w którym przed dwóma laty taż półbrygada, do armii Generała Moreau należąc, szturmem Friburg wydarła Austryakom. — Z Ratisbony oddalił się Minister dyrektoryalny Elektora Moguntskiego na święta Wielkonocne. Poseł Saski oświadczył, że sam w iego niebytności, Ministrów innych zwoływać będzie; iakoż zwołał; ale na sessyi nic się ważnego nie stało. W mieście Moguncyi Protestantom na sprawowanie obrządków ich religii, Prefekt Departamentowy dał Kościoł Altmunster nazwany. Zgromadzili się wszyscy d. 2. w znaczney liczbie. Mosdorf Prefekt miał mowę: sprawiedliwość rządu Francuzkiego sprawiła, żeśmy Protestanci w tém mieście Kościoł do sprawowania obrządków naszych otrzymali. Od dawnego czasu rzecz każdemu pożądana, skutku wziąć nie mogła. Znał tego potrzebę Elektor. Mąż wyższy nad pospolice przesądy, ludzi ma za członki iedney familii. Lecz nie wszystko rządca czynić może. Pan duchowny i doczesny stosować się musiał do opinii cudzey, czasu, i okoliczności; ale czego uczynić nie mógł Elektor Moguncki przy naylepszey chęci i niepospolitém oświeceniu, sprawił Konsul Buonaparte. Nastąpiło potém nabożeństwo.

Od granic Włoskich 2. Maia.

Król Jmć Dwóch Sycylii w Palermo uczynił wielką promocyą u Dworu; Xiążęta: Belmonte, S. Marco, Carini, Catolica ozdobieni orderem S. Januaryusza; wielu z Szlachty znakomite urzędy otrzymało; trzech Prałatów Biskupstwa w Morreale, Syrakuzie, Lipari. O czynnościach Parlamentu nie mamy doniesienia. — Generał en chef Murat był w Rzymie dni kilka; przed pałacem Sciarra dla niego przygotowanym z rozkazu Oyca S. straż trzymało żołnierzy 80. Poseł Cacault dawał wielką biesiadę, na którey znaydowało się bo nayzacnieyszych osob w mieście. Murat miał audyencyą u Oyca S. był potém na koncercie; niektóre pałace illuminowano; wyiechał w dalszą podróż do Neapolu pod eskortą iazdy Papiezkiey; cel podróży dotąd iest taiemnicą; trudno rozumieć, ażeby iechał tak daleko iedynie dla oglądania woysk Francuzkich, które dawno iuż z kraiów Neapolitańskich ustępować miały. — W Porcie Genueńskim rząd zgromadza statki, na których dywizya woysk Francuzkich ma wypłynąć — D. 15. w Mediolanie zgromadzą się trzy Collegia Elektoralne; tym czasem ogłoszono Sędziów przez Konsula Buonaparte wyznaczonych. Prezydentem trybunału kassacyinego Tacconi; rewizyinych Sopransi, Caciari, Carlotti, Fe, Longo, Brunetti, Verri Prefektami departamentów. — Graf Mocenigo przez Wenecyą udał się do Neapolu, gdzie imieniem swoiego Monarchy zabrawszy woyska lądowe i morskie dotąd strzegące stolicę, przeydzie do wyspy Corfou. Deputowani z niey tu przybyli mieli z nim długą rozmowę.

D. 6. Jourdan Administrator został Konsyliarzem Stanu; gdy Piemont zupełnie wcielony będzie do RPtey Francuzkiey, obywatele zyskaią nie mało, że w radzie Konsulowskiey zasiądzie ten człowiek, który przez sprawiedliwą i czułą ich kraiu Administracyą większy zaszczyt ziednał dla siebie, niżeli dawniey woiuiąc mniey pomyślnie w Palatinacie, Frankonii, i Szwabii; gorliwszego protektora życzyć nie mogą Piemontczykowie. — Poseł RPtey Łukieskiey Mencarelli prezentował się w Rzymie Oycu S. Pierwszy Konsul sławnych tamże artystów braci Piranesi wezwał do rysowania tablic potrzebnych do wielkiego dzieła, w którém zawierać się będą monumenta nie znaiome dotąd świa tu, znalezione w Egipcie. — Kardynał Ruffo bywszy Nuncyusz u Dworu Wiedeńskiego powrócił do Rzymu. — Buonaparte pisał do rządców RPtey Łukieskiey 10. Lutego. Cieszę się, powiada nieskończenie, że iuż macie Konstytucyą, a kłotnie i niesnaski domowe porządkowi ustąpiły. Naród wasz mały; życie spokoyni, iednomyślni; na tém zakładaiąc chwałę, ażebyście współziomków uszczęśliwili, którzy od czasów niepamiętnych słyneli pracowitością, przemysłem, i obyczaiów łagodnością „ W kraiu Liguryiskim zgromadzone do okolic Chiavari woyska Francuzkie, w Portofino siadać maią na okręta. Wice Prezydent Melzi miał oświadczyć głośno w Mediolanie, że RPta Włoska i Liguryiska wkrótce graniczne będą; nie wiemy który z nich dostanie się powiat Tortona i Voghera dotąd przedzielaiące.

z Berne 4. Maia.

Przed kilko dniami zgromadziło się na ratusz 31. wybranych obywatelów do pisania konstytucyi. Landamman Ruttiman zagaił posiedzenie imieniem rady mnieyszey; przełożywszy naprzód pobudki tego ziazdu, prosił, ażeby roztrząsali proiekt zrobiony 29. Maia r. 1801. daiąc śmiało opinią, iakie odmiany w nim są potrzebne, naostatek przeczytał rapporta przysłane o Seymikach Cantonowych. Deputowani zaczynaiąc wielkie dzieło, wybrali Ob. Moter Prezydentem; 7. zaś z grona swoiego osob, które zniosłszy się z radą mnieyszą, materyały przygotuią. Rada im ku pomocy wyznaczyła drugiego Landammana Renger. Trzy dni ciągle pracuią; nic iednak o czynnościach pewnego nie wiemy. Słychać że odmiany w proiekcie r. 1801. iuż umówione są z Posłem Francuzkim; robotę posłano do Paryża. Ma bydź ieden tylko Landamman z dwóma Namiestnikami; Ministrowie zarządzać będą Departamentami; Prefektów naznaczy Landamman. — Reding w Schwitz bawi czekaiąc iaką odbierze odpowiedź od tych Dworów, którym przełożył stan dzisieyszy Szwaycarów. Ciekawy będzie wybor Landammana. Sekretarz Thormman z rady Redinga nie chciał urzędu składać, oddawać pieczęci i archiwum; gwałtu musiała z nim użyć rada. Prefekt Berneński nakoniec wydarł niechętnemu wszystko. Jest pogłoska że Reding w małych Cantonach zamyśla zrobić powstanie przeciwko nowym ustawom; w Lucerne i Zurich obronne wyprawy czynić zaczęto. W kraiu Vaud był rozruch; 800. ludzi do miasta Lausanne wniść chciało; rząd niewpuścił; kommendant woysk Francuzkich zagroził. Rokoszanów liczba podobno byłaby większa, gdyby naczelnicy lepiey porozumieli się z gminem; lecz gdy iedna kolumna ciągneła d. 1. drugie ruszać miały d. 2. a dowiedziawszy się o odeyściu pierwszey bez skutku, w domu zostały; zamiar buntowników dotąd niewiadomy. Powszechne iest żądanie dobrych obywatelów, ażeby konstytucya i rząd dzielny kiedykolwiek pozwolił odpocząć kraiowi.

D. 6. Dziś przyszły z Lausanne trwożliwe rapporta. Pospólstwo zbuntowane, które d. 1. pomienionemu miastu wtargnieniem groziło, i odeszło dość spokoynie, rano wczora znowu powróciło, w liczbie daleko większey. Ro-

koſzanie do Morge przyſzli. Straż mieyska z Lausanne ruſzyła na spotkanie; zaczeła się bitwa; wieśniaków odparto, kilku jeńców zagarniono. Podczas rosprawy trwoga w mieście nie mała; wſzyscy obywatele pod bronią staneli. Chłopów zgromadzonych 2. tysiące liczono; Naczelnikami u nich, Marcel i Raymond bywsi Officyerowie w woysku posiłkowém; trzeci Rouge Sędzia powiałowy; iuż wiele zamków osiedli; niektóre zrabowano, archiwa spalone i zniſzczone; Rada mnieyſza o wſzystkiém co się stało uwiadomiona, niemieſzkaiąc wyznaczyła Komisarzem nadzwyczaynym Ministra policyi i sprawiedliwości Kuhn, daiąc jemu władzę nieokresloną: Tegoż czasu trzy kompanie piechoty Szwaycarskiey, korpus strzelców konnych i artylleryą roskaz odebrały pośpieſzać do Cantonu Leman; Już woyska ruſzyły; jest nadzieia że przy pomocy stoiących tam Francuzów spokoyność przywrocą. D. 3. 47. prawodawcom naſzym rada mnieyſza proiekt podała nowey Konstytucyi; treść onego nie wiadoma. Między żołnierstwem Francuzkiém i Szwaycarskiém tu będącém na załodze powstały kłótnie; przyſzło nawet do krwi rozlania. Kommendanci zabiegaiąc większemu nieſzczęściu, z koſzar nikomu wynisć nie pozwalaią.

z Hagi 15. Maia.

W Bruxelles czynią gotowość na przyięcie nie tylko Konsula Buonaparte, ale też Deputatów, którzy na przyiazd jego są zwołani z 9. Departamentow Belgickich, 4. Niemieckich nad Renem. Konsul tam zabawi dni 12, poźniey oglądać będzie Anvers. Admirał de Winter do wſzystkich portów morza śrzodziemnego zawieźie handlowych Agentów, i podarunki zwyczayne rządcom Afrykańskich rozboyników. Wątpliwa jest wiadomość o nowym spisku, który w Paryżu odkryć miano; aresztowaniu 4. Generałów, między którémi Delmas. Victor z Paryża powrócił; nie słychać kiedy zupełnie wyciągną z kraiu naſzego woyska Francuzkie.

z Paryża 11. Maia.

Wielka w rządzie naszym odmiana; pierwszy Konsul, który według konstytucyi r. 8. RPtey miał lat 10. urząd sprawować, albo dożywotnim zostanie, albo przynaymniey na lat 20. Rzecz iak się stała opisuiemy. Wiadoma już treść pisma Konsulowskiego, w którém donosi o zamianie ratyfikacyi traktatowych, i maluie obraz dzisieyszego stanu narodów ościennych. Po przeczytaniu tego, Stanu Konsyliarz Roederer: Prawodawcy, rzekł, nie potrzebuiecie zapewne, abyśmy przekładali tu pobudki traktatu w Amiens chwalebnego; zawieraią się wszystkie w dwóch słowach: zaszczyt Francyi i szczęśliwość. Cóż mówić więcey o tém zdarzeniu, które dopełnia chęci ziomków i nadzieie? Radosne okrzyki tylu narodów swiata całego tłumią głosy nasze; przestańmy więc na wymównieyszém przez samo milczenie oświadczeniu rzetelney wdzięczności. Nam zaś w dniu dzisieyszym przystoi złamać prawo od rządu postanowione, ażebysmy nie wychwalali dzieł iego. Czemużby się chwalić niegodziło Konsyliarzom Stanu, co wolnie czynią wszyscy Francuzi? nie padnie na ludzi rządową ufnością zaszczyconych podeyrzenie, że uwielbiaią siebie sami chwaląc Konsula pierwszego. On zawsze nas prowadził drogą publicznego dobra; codziennie żyiący dał przykład pilności, pracy, poświęcenia się dobru powszechnemu; cokolwiek się stało wielkiego i pomyśliło, on pierwszy pomyślił i wykonał. — Przydał nakoniec Roederer pochwałę Józefa Buonaparte.

Po przeczytaniu pisma podobnego u Trybunów, zapadł iednomyślny wyrok przełożyć Senatowi, że potrzeba imieniem narodu Francuzkiego, dorównaiącą zasługom wdzięczność oświadczyć rządzącemu RPtą. Do tey opinii stosuiąc się Senat roskazał. „ Zważaiąc że w okolicznościach dzisieyszych obowiązkiem iest naszym użyć wszelkich śrzodków, iakie w mocy Senatu złożyła konstytucya, ażebyśmy dali rządowi stałość niewzruszoną, która ufność rodzi zewnątrz i powagę; rękoymią iest dla zprzymierzeńców, nieprzyiacioł pogromem, oddala boiaźń woyny, dozwala kosztować owoców pokoiu; czas daie potrzebny do wykonania zamiarów ułożonych mądrze ku uszczęśliwieniu wolnego narodu. Zważaiąc że pierwszy Konsul tylekroć prowadząc Republikantskie zastępy ciągle tryumfował, uwolnił Włochy, zwyciężył w Europie, Afryce, Azyi, świat napełnił sławą imienia swoiego; oyczystą pomnożył, Francyą wyrwał z bezrządu, pokruszył rewolucyine topory, zniszczył fakcye, zgasił domowe niezgody, kłótnie duchowne, wolność uczynił słodszą daiąc narodowi porządek, sprawiedliwość, prawo, spokoyność wewnętrzną, rozszerzył oświecenie, pocieszył lud strapiony, uciszył woyny morskie i lądowe, a przez to nabył nieśmiertelne prawo do wdzięczności u współziomków, admiracyi i uwielbienia w potomności.

Ponieważ głos Trybunów do Senatu podniesiony mieć trzeba za wyraz powszechney chęci narodu całego; a Senat nie może przyzwoitszym sposobem oswiadczyć wdzięczności, iak daiąc świetny dowod zaufania które w swoim rządcy pokłada narod Francuzki. Naostatek zważaiąc, że drugi i trzeci Konsul cnotliwie pomagali pierwszemu w dziełach zbawiennych dla Oyczyzny, stanowiemy: 1. Senat imieniem narodu Francuzkiego oświadcza wdzięczność Konsulom RPtey. 2. Senat Konsula Napoleona Buonaparte powtórnie dziś obiera na lat 10. następuiących zaraz po skończonem urzędowaniu iego. 3. Ustawa będzie przesłana do prawodawców, Trybunów, i Konsulów. *Tronchet Prezyduiący.* Odpisał Buonaparte.

Dowod wielki szacunku waszego na sercu moiém, Senatorowie, wyryty zostanie. Wola narodu mnie wyniosła na stopień w RPtey naywyższy; nie byłbym pewny iego ufności, gdyby waszego wyroku nie potwierdził którym roskazuiecie mi zostać dłużey na urzędzie. Przez trzy upłynione lata szczęście RPtey sprzyiało; lecz iest niestałe, nieraz uwielbieni iuż ludzie, zbyt długo żyli dla chwały swoiey. Mnie dla osobistego zaszczytu i szczęśliwosci dość było zakończyć życie publiczne w tym dniu pamiętnym, gdy światu pokoy ogłosiłem. Ale chwała i szczęście obywatela milczeć powinny, iak tylko pożytek narodu i głos ludu wzywaią go do posługi. Osądziliście żem winien uczynić zemnie ofiarą ieszcze nową dla Oyczyzny; spełnię wszystko, ieżeli głos Francuzów potwierdzi wasze wyroki.

Tegoż dnia Konsulowie Cambaceres i Lebrun wydali następuiące zalecenie: zważaiąc że odpowiedź Konsula Buonaparte Senatowi dana, hołd winny oddaie władzy naywyższey narodu Francuzkiego; że narod zapytany, gdzie mu idzie o wszystko, nie powinien znać innych granic iak własne dobro i pożytek; stanowiemy. 1. Narod Francuzki rozwiąże pytanie: Napoleon Buonaparte czyli bydź ma Konsulem dożywotnim. 2. W każdey gromadzie otwarta będzie księga, w którey obywatele zapiszą zdanie swoie. 3 Podobne księgi będą u Administratorów, Sądów, Muirów ettc. 4. W każdym Departamencie zapiszą Obywatele wolę swoią w trzy tygodnie licząc od dnia odebraney wiadomości.

Tym sposobem upadaią pogłoski, że Buonaparte pod innym, nie Konsula imieniem, Francyą miał sprawować; następcę po sobie wyznaczać z własney familii; że zgromadzenie prawodawcze dzielić się miało na wyższą i niższą izbę. — Minister woienny Berthier podał Konsulowi proiekt przez się ułożony, względem nowego urządzenia armii Francuzkiey; Buonaparte rzecz całą kazał roztrząsać Konsyliarzom Stanu. Na mieyscu półbrygad będą regimenta z dwóch batalionów złożone, każdy po 1500. żołnierza; imie nosić maią sławnieyszych Generałów dawnieyszych i Republikantskich; mundury

wszystkim od dzisieyszych odminne; dragonia, strzelce końni, huzarowie, artylleryą, inżenierowie zostaią iak teraz. Z drugiey strony Konsyliarze Stanu, Feurieu, Portalis, Thibaudeau, Emery, Boulay, Berlier, ex Dyrektor Merlin, zatrudniaią się urządzeniem osad wschodnio i zachodnie Indyiskich, księgą praw handlowych, kryminalnych, i cywilnych; wszystko przez rewolucyą i woyny upadło; wszystko dziś trzeba zbudować.

Dokończenie mowy K. S. Portalis.

Czemu z naszém oświeceniem zgodzić się nie może religia, którą wyznawał Descartes i Newton, która geniusz Pascala i Bossueta nad ludzi podniosła, duszę ukształciła Fenelona? Czyliż podobna odrzucić wiarę Chrześciańską, bez zniszczenia naydroższych pamiątek, i wygładzenia z pamięci własney chwały narodu naszego? mówiąc zaś o moralności: religia w całości dochowała skład prawa natury, ona uczy co sprawiedliwość, prawda, świętobliwość, zaleca miłość bliźnich podnosi duszę do Stwórcy swoiego; kładnie zasadę niewzruszoną dobra i cnoty, otwiera źródło obyczaiów prawdziwe. A ieśli dziś gmin pospolity nawet lepiey poznaie Boga iednego, duszy nieśmiertelność, żywot przyszły, niżeli dawniey Socrates i Plato poznawali; dziełem i to iest religii. Maią Chrześcianie, artykuły swoiey wiary szczegulne obiawione rozumem niepoięte; czyliż dla tego maią bydź odrzucone? czyż lepiey będzie, gdy człowiek sam sobie według imainacyi Bożyszcza tworzyć zacznie? maią stan Kapłański; ale narod każdy prawie z barbarzyńskich ma ludzi służbie Bożey poświęconych. U Chrześcian Duchowni nauczaią wiary i obrządków; rząd cywilny polityczny do nich nie należy; służą takiey religii, która bez różnicy rządowi każdemu podlegać każe, zalecaiąc uszanowanie i posłuszeństwo dla spokoyności doczesney i zasługi przed Bogiem, który wszystko mądrze sprawuie dla dobra naszego.

Niema nad Chrześciańską religii zgodnieyszey z pożytkiem narodów polerownych, z polityką rządu każdego. Nic nieprzywiązuie do mieysca, czasu, kraiu, wieków; nie iednego narodu, wszystkich ludzi spólną iest, nie iedney krainy; świata całego iest religią.

Reszta później.

Xcia Jmci Dominika Radziwiłła Podkomorzyca Littgo Aktorstwu uległe, w miastach: Wilnie, Grodnie, Nowogródku, Mińsku, znayduiące się Place, Mury, Rudera Domow i Pałacow; oraz Kamienica Łoykowską zwana, są do przedania. Ktoby życzył sobie traktować o nie, zgłosić się ma do W. Wincentego Trębickiego Łowcz: Kobryńs: mieszkaiącego w Nieświżu.

Opisanie byłych rzeczy w zgubionym Kałamarzyku dnia 24. Apryla 1802 .Ru między Solecznikami a Woronowem Stacyami Pocztowemi na trakcie z Wilna do Lidy.

w Worku białym płócienym Czerwonych Złotych 750. — w Worku szarym grubym płócienym Rubli 18. — w Worku starym iedwabnym Szafirowym Czerwonych Złotych podwoynych Węgierskich Kremnickie zwanych 11.

Czerwony Złoty Leopolda Cesarza Kremnicki nowy 1. — Dwodziestowek nowych 4.

Pierścien Brylantowy duzy z Bifrą brylantową Nieboszczyka Króla na Szkle Szafirowym na spodzie na oprawie Liczba wyrysowana 26. 1.

Pieścien Złoty z Syloetką Damską za szkłem 1. — Pierścień Złoty z Cifrą wiązaną na obydwie strony; M: Z, na Krwawniku 1.

Szpinka Brylantowa z dziewięciu brylantow dużych przednich złożona na Szarnierze do odszrubowania 1. — Szpinka w złoto oprawną prostey roboty z paciorkami emaliowemi zielonego i niebieskiego koloru, a porrzodku ieden dyksztein czyli szkło 1. — N. B Szpinka i Pierścien brylantowe w futeralikach skurzanych czerwonych. Pulares Angielski w skurcze czerwoney, w którym różne notacye Domowe, oraz Plenipotencye ś. p. Oginskiego W. Zyłłokowi służąca, także dwa Piankiety na papierze Pocztowym przez ś. p. Oginskiego Hetmana podpisane, z adnotacyą na drugiey stronie na przeciw podoisu na 2,000 Czer: Złł: na każdym: Tegoż Blankiet z podpisem tylko na arkuszu małego papieru Hollenderskiego Oblig s. p. Michała Oranowskiego służący z odpisaniem na drugiey stronie zapłaty tey summy przez JW. Pocieia Obożnego W. X. Litt: i Plenipotencya W. Godebskiego służąca W. Zyłłokowi Fascikuł Papierow do interessu z Kassą Cesarską Krakowską, gdzie Dokument JP. Kuszla Kassiera na summę Złł: Poll: 3, 500. i kilka innych Pism po Niemiecku i Popolsku — Kwit Piatona Sokołoff z odebranych i pieniędzy z Klucza Kijowieckiego, oraz Kopia podawaney Prożby niedawno do JW. Generała Gubernatora Litt: wyrazaiącey pretensyą do Kassy Cesarskiey Fascikuł Papierow zapisany różne Dokumenta pieniężne, o tych własciciel zupełnie niepamięta iakie były, prócz tylko, że był między niemi Kontrakt Arędowny na Klucz Rzeczycki przez W. Jozefa Szwykowskiego podpisany. Kopia Kontraktu Arędownego na Folwark Stawki w Kluczu Włodawskim leżący, i Inwentarz z podpisem w Kopii Michał Zyłłok. Księga przychodu i rozchodu pieniędzy od 24. Junii 1800. Roku Księga rachunkowa expedycyi Kontraktow Brzeskich, obydwie oprawne w papier kolorowy malowany w paseczki, papier w Książkach gruby Cesarskiey fabryki 2. Kalendarze, ieden 1801. Ru, w papier granatowy, 2gi 1802. Ru w papier niebieskawy oprawne. 3 Testimonia Andrzeia Puchalskiego Kilka Listow do W. Zyłłoka, i inne różne notacye Ekonomiczne. — Tabakiera Szylkretowa z portrecikiem w Miniaturze malowanym ze szkłem: Matka karmiąca Dziecie, koło szkła obwódka złota. — Portrecik mały figury owalney Buonapartego na pargaminie ołówkiem rysowany przedniey roboty. 2. pary rękawiczek Sarnich. 1. Noż Angielski duży w białą kość oprawny z Trybussonem. 2. Worki jadwabne nowe próżne, jeden w oczka robiony koloru orzechowego, drugi w podłużne paski cieniowe koloru żółtego i błękitnego, obydwa roboty rzadkiey nowo-wynalezioney. Kilka piórek do zębow obrabianych złotem, srebrem, i jedwabiem z wyrabianemi literami. Książka do nabożeństwa w czarney oprawie Łacińska, tytuł: Palatium Reginae Cæli. Książeczka pisana o budowaniu Chałup z ziemi, i ubespieczenia dachow od pożaru. 3. Sztuki ćwiartkowe rysunkow ręcznych na piece gorzalniane, i opisanie stawienia tychże piecow. 2. Linie czarno hebanowe. 1. Linia z drzewa mahoni. 1 Łokiec składany architektoniczny, półtora łokcia Warszawskiego maiący, z drzewa żółtego w mosiądz oprawny z rozmiarem na ćwierci i cale. Kałamarz szklanny szlifowany, Piasecznik, Scizoryk Angielski prawdziwy z ośmio żelazkami, Nożyczki, Pieczątka stalowa, herbu Slepowron. Kałamarzyk sam skurą szarą marmurkową powleczony, z zamkiem z szufladą wyciągaiącą się, z wierzchu także z zamkiem. — Tę szkodę poniosł Michał Zyłłok Sędzia Ziem: Brzeski, który upraszaiąc wszystkich o śledzenie tey Szkody po znakach tu opisanych, zapewnia, iż nadgrodzi temu, ktoby dośledził ofiaruiąc czerw: złłch sto, i przyrzekaiąc wrócić koszt poniesiony. — Adress dóydzie go w Brześciu Litt: lub niech da wiedzieć do utrzymuiącego Gazety Wileńskie.